

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2017. gada 23. novembrī
(OR. en)

14823/17

ECOFIN 1008
UEM 324
SOC 753
EMPL 573
COMPET 806
ENV 979
EDUC 429
RECH 378
ENER 467
JAI 1090

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs:	Direktors <i>Jordi AYET PUIGARNAU</i> kungs, Eiropas Komisijas ģenerālsekretāra vārdā
Saņemšanas datums:	2017. gada 22. novembris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN</i> kungs
K-jas dok. Nr.:	COM(2017) 770 final
Temats:	Ieteikums - PADOMES IETEIKUMS par eurozonas ekonomikas politiku

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2017) 770 *final*.

Pielikumā: COM(2017) 770 *final*

Briselē, 22.11.2017.
COM(2017) 770 final

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS

par eurozonas ekonomikas politiku

{SWD(2017) 660 final}

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS

par eurozonas ekonomikas politiku

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 136. pantu saistībā ar tā 121. panta 2. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu¹ un jo īpaši tās 5. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību², un jo īpaši tās 6. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

ņemot vērā Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas politikas komitejas atzinumu,

tā kā:

- (1) Ekonomikas izaugsme eurozonā turpinās, un tā skar arvien vairāk valstu. Atlabšanu lielākoties veicina iekšzemes pieprasījums kopā ar privāto patēriņu — tie ir galvenie virzītājspēki, kas stimulē izaugsmi un ieguldījumu pieaugumu. Visu 2016. gadu un 2017. gada pirmajā pusē nodarbinātība turpināja palielināties. Bezdarba līmenis ir ievērojami samazinājies, lai gan tas joprojām ir augstāks nekā 2008. gadā. Tomēr atlabšanai eurozonā ir raksturīgas dažas netipiskas iezīmes — neliela pamata inflācija un algu pieaugums, kas neatspoguļo darba tirgus uzlabojumus, kā liecina standarta darba tirgus rādītāji, liels tekošā konta pārpalikums un pastāvīgs, lai gan krītošs, ieguldījumu trūkums. Tieši mērenais algu pieaugums, šķiet, ir saistīts ar joprojām raksturīgo darba tirgus panīkumu dažās valstīs, zemas inflācijas gaidām, kas ietekmē sarunas par algām, un mazo ražīguma pieaugumu. Mājsaimniecību reālie ienākumi daudzās valstīs ir pieauguši, taču joprojām ir zem 2008. gada līmeņiem. Joprojām ir vērojamas atšķirības starp eurozonas valstīm, ņemot vērā IKP uz vienu iedzīvotāju un bezdarba līmeni. Ilgstoša bezdarba un jauniešu bezdarba līmenis joprojām ir augsts, bet nabadzība, sociālā atstumtība un nevienlīdzība joprojām ir nopietna problēma vairākās dalībvalstīs.

---

¹ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

² OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.

- (2) Kopumā, pamatojoties uz ekonomikas rādītājiem, eurozonā, šķiet, pastāv nepieciešamība vēl vairāk veicināt pieprasījumu, ieguldījumus un algu pieaugumu, neradot risku izraisīt inflācijas spiedienu un vienlaikus veicinot iekšējo un ārējo līdzsvarošanu un ekonomisko un sociālo konvergenci. Tajā pašā laikā rūpīgi jāuzrauga jauni nelīdzsvarotības procesi, piemēram, dažu dalībvalstu mājokļu tirgū³.
- (3) Eurozonā joprojām ir raksturīga ievērojama nelīdzsvarotība. Lai gan ir panākts liels progress neto debitorvalstīs, korigējot to ārējās bilances, dažās kreditorvalstīs saglabājas lieli tekošā konta pārpalikumi, atspoguļojot vispārēju kopējā pieprasījuma trūkumu. 2016. gadā tie radīja pārpalikumu eurozonā 3,3 % apmērā no IKP, kas saskaņā ar prognozēm 2019. gadā samazināsies līdz 2,9 % no IKP. Neto starptautisko ieguldījumu pozīcija dalībvalstīs, kurām ir vislielākie parādi, uzlabojas lēni, un joprojām nepieciešams noturīgi veicināt līdzsvarošanu. Valstīs, kurās ilgstoši bija liels tekošā konta deficīts, joprojām ir apjomīgas un negatīvas neto starptautisko ieguldījumu pozīcijas, kas parasti ir saistītas ar lielu privātā vai valsts sektora parādu un rada neaizsargātību. Tajā pašā laikā arī valstīs, kurās ir liels tekošā konta pārpalikums, ir jāpieliek pūles, lai atbalstītu iekšzemes pieprasījumu un tādējādi līdzsvarošanu eurozonā.
- (4) Algu pieaugums veicina ekonomikas atlabšanu eurozonā, atbalstot kopējo pieprasījumu, samazina nevienlīdzību un nodrošina augstus dzīves standartus eurozonā. Efektīviem algu noteikšanas mehānismiem būtu jānodrošina, ka algas ir diferencētas atkarībā no valstī pastāvošajiem nosacījumiem un pienācīgi tiek ņemtas vērā ražīguma izmaiņas. Īstenojot strukturālās reformas, kas palielina ražīgumu visās valstīs, uzlabojot publisko izdevumu kvalitāti un struktūru, lai atbalstītu ieguldījumus, veicinot algu pieaugumu un lielāku pieprasījuma dinamiku neto kreditorvalstīs un īstenojot pasākumus, kas ietver darbaspēka vienības izmaksu pieaugumu neto debitorvalstīs, tiks paātrināts līdzsvarošanas process eurozonā.
- (5) Konsekvencei un līdzsvaram vispārējā makroekonomikas politikas pasākumu kopumā eurozonā, aptverot monetāro, fiskālo un strukturālo politiku, ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu spēcīgāku un ilgtspējīgāku ekonomikas atlabšanu. Pēdējos gados šis politikas pasākumu kopums bija orientēts uz monetāro politiku, kurā, lai sasniegtu ECB vidēja termiņa inflācijas mērķi, tādējādi veicinot izaugsmi un darbavietu radīšanu, tika izmantoti jauni netradicionāli instrumenti. ECB paziņoja, ka no 2018. gada janvāra sāks pārkalibrēt aktīvu iegādi. Tam nepieciešams citu politikas jomu atbalsts tajās dalībvalstīs, kur ir pieejamas iespējas politikas pasākumiem.
- (6) Lai panāktu pienācīgu kopējo fiskālo nostāju eurozonā un monetārās savienības pareizu darbību, ļoti svarīgi ir cieši koordinēt valstu fiskālo politiku, pamatojoties uz kopējiem noteikumiem. Kopējie fiskālie noteikumi ir vērsti uz to, lai panāktu parāda atmaksājamību valstu līmenī, vienlaikus dodot iespējas veikt makroekonomikas stabilizēšanu. Tādējādi ar dalībvalstu un eurozonas kopējā līmeņa fiskālo nostāju jāpanāk līdzsvars starp mērķi nodrošināt valstu publisko finanšu stabilitāti ilgtermiņā un makroekonomikas stabilizāciju īstermiņā valstu un eurozonas līmenī. Ņemot vērā pašreizējo ekonomikas atlabšanu eurozonā, kurai raksturīgas dažas netipiskas iezīmes, no krīzes pārmantoto parādu un paredzamo aktīvu pārkalibrēšanu ECB, šķiet piemērota visumā neitrāla fiskālā nostāja eurozonas kopējā līmenī. Ir vajadzīga pienācīga fiskālo pasākumu diferenciacija visās eurozonas dalībvalstīs, ņemot vērā fiskālo telpu un blakusietekmi uz citām valstīm.

³ Sk. 2018. gada brīdināšanas mehānisma ziņojumu.

- (7) Turklāt budžeta ietekmi uz pieprasījumu īstermiņā un uz ražīgumu ilgtermiņā ļautu palielināt apņēmīgi valstu budžetu struktūras un pārvaldības uzlabojumi gan attiecībā uz ieņēmumiem, gan izdevumiem, piemēram, resursu novirzīšana materiālajiem un nemateriālajiem ieguldījumiem. Darbības uzlabojumi valstu fiskālajās sistēmās un labi pārvaldīti izdevumu pārskati veicina ticamu un uz izaugsmi vērstu fiskālo politiku.
- (8) Labi izstrādāta nodokļu sistēmas struktūra ir būtiska, lai veicinātu izaugsmi un nodarbinātību, kā arī lai palīdzētu mazināt nevienlīdzību. Nodokļu sistēmu vienkāršošana, nodokļu jomā veiktas krāpšanas, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanas novēršana ir ļoti svarīga, lai nodrošinātu efektīvākas un taisnīgākas nodokļu sistēmas. Tas atbrīvotu resursus publiskiem ieguldījumiem, izglītībai un veselības aprūpei, kā arī palīdzētu atbalstīt ieguldījumus un nodarbinātību un vairotu sociālo taisnīgumu. Jo īpaši pasākumi pret nodokļu agresīvu plānošanu ir būtiski, lai nodrošinātu valsts ieņēmumus, novērstu konkurences traucējumus starp uzņēmumiem, saglabātu sociālo kohēziju un vērstos pret augošo nevienlīdzību. Kopējā konsolidētā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze (KKUINB) būtu vēl viens iedarbīgs līdzeklis cīņā pret nodokļu apiešanu, vienlaikus uzlabojot vienoto tirgu uzņēmumiem.
- (9) Darba un produktu tirgu strukturālās un institucionālās iezīmes un labi funkcionējošas valsts pārvaldes, kā arī cikliska, reāla un sociāla konverģence visās eurozonas dalībvalstīs ir svarīgi ekonomikas noturības faktori. Noturīgas ekonomiskās struktūras novērš to, ka satricinājumi rada būtiskas un ilgstošas sekas uz ienākumiem un nodarbinātību dalībvalstīs un visā eurozonā. Tādējādi tās samazina ekonomikas svārstības un nodrošina labvēlīgu vidi ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei. Labāk koordinējot strukturālo reformu īstenošanu, jo īpaši to, kas paredzētas konkrētām valstīm adresētajos ieteikumos, var tikt radīta pozitīva blakusietekme dalībvalstīs un nostiprināta šo reformu pozitīvā ietekme.
- (10) Labi funkcionējoši darba tirgi un sociālās aizsardzības sistēmas ir svarīgs pamats integrējošai ekonomikas izaugsmei, mazākai nevienlīdzībai, kā arī noturībai valstu ekonomikās un visā eurozonā kopumā. Lai panāktu augšupēju konverģenci šajā jomā, ar Eiropas sociālo tiesību pīlāru noteikti 20 galvenie principi, kas iedalīti trijās vispārīgās nodaļās: i) vienādas iespējas un piekļuve darba tirgum; ii) taisnīgi darba nosacījumi; un iii) sociālā aizsardzība un iekļaušana.
- (11) Lai gan ir pavirzījusies uz priekšu to reformu īstenošana, kuru mērķis ir uzlabot darba tirgu pielāgošanās spējas, eurozonā joprojām ir vērojamas būtiskas atšķirības, kas turpina kavēt tās pienācīgu darbību. Labi izstrādāta darba tirgus politika, kas ir pilnībā integrēta sociālās aizsardzības sistēmās, var atbalstīt statusa maiņu darba tirgū un reintegrāciju, samazināt darba tirgus segmentāciju, nodrošināt efektīvu automatisko stabilizāciju un veicināt sociālo taisnīgumu. Labi izstrādāti darba laika noteikumi var palīdzēt mazināt satricinājumus. Tādu bezdarbnieku efektīvu un savlaicīgu iesaisti, kuri var piedalīties darba tirgū, var panākt, sniedzot individualizētu atbalstu darba meklējumiem, apmācībai un pārkvalifikācijai, vienlaikus aizsargājot tos, kas nespēj piedalīties darba tirgū. Jauni nodarbinātības veidi un jauni līgumu veidi ir saistīti ar problēmām attiecībā uz darbvietas drošību un sociālo aizsardzību. Ņemot to vērā, ar tiesību aktiem nodarbinātības aizsardzības jomā jāparedz taisnīgi un pienācīgi darba apstākļi visiem strādājošajiem.
- (12) Efektīvas sociālās aizsardzības sistēmas ir būtiski svarīgas, lai veicinātu iekļaujošus darba tirgus, nodrošinātu adekvātu ienākumu atbalstu un pienācīgu sociālo atbalstu, izmantojot piekļuvi kvalitatīviem pakalpojumiem. Pensiju reformām un darba un privātās dzīves līdzsvarošanas politikai ir arī izšķiroša nozīme, lai veicinātu dalību

darba tirgū. Būtu jāatceļ nodarbinātības un sociālās aizsardzības sistēmās ietvertie nevajadzīgi ierobežojumi darba ņēmēju nodarbinātības, nozaru un ģeogrāfiskajai mobilitātei.

- (13) Piekļuve kvalitatīvai izglītībai un apmācībai ir svarīga, lai nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas un novērstu prasmju neatbilstību. Adekvātiem ieguldījumiem cilvēkkapitālā, izmantojot izglītības un apmācības sistēmas, kas uzlabo mūžizglītību un nodrošina, ka prasmju līmeņi atbilst pašreizējām un turpmākajām darba tirgus vajadzībām, ir būtiska nozīme, lai uzlabotu ekonomikas pielāgošanās spēju un reālu konvergenci ilgākā laika posmā. Ieguldījumi prasmēs var arī veicināt inovāciju un paaugstināt ražīgumu un konkurētspēju, kā arī nodrošināt sociālo iekļaušanu un mobilitāti.
- (14) Produktu tirgus reformas, kas palielina konkurenci, un reformas, kas uzlabo uzņēmējdarbības vidi un iestāžu kvalitāti (tostarp efektīvu tiesu sistēmu, kas atvieglo līguma izpildi), veicina ekonomikas noturību dalībvalstīs un eurozonā kopumā. Turpmāka integrācija vienotajā tirgū ir kļuvusi par galveno dzinējspēku, kas stimulē izaugsmi un konvergenci starp dalībvalstīm. Vienotajā tirgū joprojām ir būtisks neizmantots potenciāls, un ir vajadzīgs ievērojams progress, lai pabeigtu šā tirgus izveidi. Pakalpojumu vienotā tirgus izveide (tostarp finanšu, digitālās tirdzniecības, enerģijas un transporta jomā) joprojām ir neatrisināta problēma. Tomēr uzmanība būtu jāvelta arī preču tirgiem, lai novērstu tirgus iespējamu segmentāciju. Digitālā vienotā tirgus izveidei būtu jāveicina tiesiskās vides pabeigšana ar nolūku paātrināt saimniecisko darbību digitalizāciju kā nepieciešamu pasākumu, lai uzlabotu produktu tirgu darbības rādītājus un globālo konkurētspēju.
- (15) Kaut arī kopš krīzes ir palielinājusies vispārējā eurozonas banku sektora noturība un banku aizdevumu apjoms atkal sācis pieaugt, joprojām saglabājas neaizsargātība, un tas ir jānovērš. Bankas, jo īpaši mazās un vidējās iestādes, saskaras ar zemu rentabilitāti. Izmaksas, kas nepieciešamas, lai pielāgotu banku darījumdarbības modeļus, zemās procentu likmes un pieaugoša konkurence, ko rada citi finansējuma veidi, arī turpmāk izdarīs spiedienu uz banku rentabilitāti. Tāpēc ir jāturpina pielāgot darījumdarbības modeļus, lai tie kļūtu ilgtspējīgi ilgtermiņā. INA īpatsvars ir nostabilizējies gandrīz visās vairāk skartajās eurozonas dalībvalstīs vai tam ir tendence samazināties, taču progress joprojām ir lēns. Augsts INA īpatsvars kavē banku spēju aizdot, monetārās politikas transmisiju, kā arī ekonomikas pielāgošanās spēju. Tas arī rada neaizsargātību banku sistēmai kopumā. Pamatojoties uz rīcības plānu INA problēmas risināšanai, par ko Padome panāca vienošanos 2017. gada jūlijā, un, kā minēts tās 2017. gada 11. oktobra paziņojumā par banku savienību, Komisija patlaban strādā, lai īstenotu visaptverošu pasākumu kopumu ar mērķi līdz 2018. gadam samazināt INA.
- (16) Lai nostiprinātu EMS institucionālo struktūru, prioritārs uzdevums ir pabeigt banku savienības izveidi un panākt progresu saistībā ar kapitāla tirgu savienību. Banku savienības izveide ir ievērojami pavirzījies uz priekšu, bet nav pabeigta. Nesenajā Komisijas paziņojumā par banku savienības izveides pabeigšanu mēģināts noteikt virzienu, kā var panākt vienošanos par banku savienības izveides pabeigšanu, pamatojoties uz spēkā esošajām saistībām, ko uzņēmusies Padome. Banku savienības spēju saraut saikni starp bankām un valstīm kavē tas, ka nav kopējas noguldījumu apdrošināšanas sistēmas un kopīga atbalsta mehānisma attiecībā uz vienoto noregulējuma fondu. Ir jāturpina veikt turpmākus pasākumus, lai samazinātu risku un uzlabotu riska pārvaldību bankās. Šajā sakarā ļoti svarīgi ir ātri panākt vienošanos par regulējuma paketi, kuru Komisija ierosināja 2016. gada novembrī, kā arī turpināt

samazināt ienākumus nenesošus aizdevumus un palīdzēt bankām dažādot savus ieguldījumus valsts obligācijās.

- (17) Komisijas Baltajā grāmatā par Eiropas nākotni tika sākts pārdomu process 27 ES valstīs, kurā jālemj par Savienības nākotni, aprakstot iespējamus scenārijus. Turklāt Komisija iesniedza vairākus pārdomu dokumentus, tostarp pārdomu dokumentu par EMS padziļināšanu, kurā bija izklāstīts vispārējs redzējums par EMS izveides pabeigšanu ar skaidru to pasākumu secīgu izkārtojumu, kuri jāveic, lai pabeigtu tās struktūras izveidi. 2017. gada runā par stāvokli Savienībā noteikti galvenie elementi, lai panāktu EMS turpmāku virzību, un Komisija 2017. gada rudenī iesniedza attiecīgus priekšlikumus.

AR ŠO IESAKA eurozonas dalībvalstīm individuāli un kolektīvi Eurogrupas ietvaros laikposmā no 2018. līdz 2019. gadam veikt turpmāk minētos pasākumus.

1. Īstenot politiku, kas sekmē ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi un uzlabo noturību, līdzsvarošanu un konvergenci. Panākt ievērojamu progresu, pabeidzot vienotā tirgus izveidi, jo īpaši pakalpojumu, tostarp finanšu, digitālās tirdzniecības, enerģijas un transporta jomā. Ņemot vērā cikliskos apstākļus, visās dalībvalstīs prioritāte būtu jāpiešķir tām reformām, kas palielina ražīgumu un izaugsmes potenciālu, uzlabo institucionālo un darījumdarbības vidi, likvidē kavēkļus ieguldījumiem, veicina kvalitatīvu darbvietu radīšanu un mazina nevienlīdzību. Dalībvalstīm, kurās ir tekošā konta deficīts vai liels ārējais parāds, būtu papildus jāiegrožo vienības darbaspēka izmaksu pieaugums. Dalībvalstīm ar lielu tekošā konta pārpalikumu būtu vēl vairāk jāveicina algu pieaugums un prioritārā kārtā jāīsteno pasākumi, kas veicina ieguldījumus, atbalsta iekšzemes pieprasījumu un sekmē līdzsvarošanu eurozonā.
2. Panākt kopumā neitrālu fiskālo nostāju eurozonas kopējā līmenī un līdzsvarotu politikas pasākumu kopumu. Fiskālajai politikai būtu jānodrošina atbilstīgs līdzsvars starp publisko finanšu stabilitātes nodrošināšanu, jo īpaši samazinot parāda attiecības, ja tās ir augstas, un atbalstot ekonomikas atlabšanu. Nodrošinot valstu fiskālo sistēmu efektīvu darbību, dalībvalstīm, ievērojot Stabilitātes un izaugsmes paktu, būtu jāīsteno tāda fiskālā politika, ar ko tiek atbalstīti ieguldījumi un uzlabota publisko finanšu kvalitāte un struktūra, izmantojot arī izdevumu pārskatīšanu un pieņemot izaugsmi veicinošu un taisnīgu nodokļu struktūru. Dalībvalstīm būtu jāveic un jāīsteno pasākumi, lai nodokļu jomā samazinātu stimulu aizņemties un cīnītos pret nodokļu agresīvu plānošanu ar mērķi nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus un taisnīgu attieksmi pret nodokļu maksātājiem un aizsargāt publiskās finanses un stabilitāti eurozonā. Tas ietver arī turpmāku darbu virzībā uz kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB).
3. Īstenot reformas, kas sekmē kvalitatīvu darbvietu radīšanu, vienlīdzīgas iespējas un piekļuvi darba tirgum, taisnīgus darba apstākļus un sociālo aizsardzību un iekļaušanu. Reformām vajadzētu būt vērstām uz šādām jomām: i) uzticami un elastīgi darba līgumi apvienojumā ar adekvātu atbalstu pārejas periodos, nepieļaujot darba tirgus segmentāciju; ii) kvalitatīvas, efektīvas un mūžilgas izglītības un apmācības sistēmas, kuru mērķis ir prasmju pielāgošana darba tirgus vajadzībām; iii) efektīva aktīva darba tirgus politika, kas sekmē dalību darba tirgū; iv) ilgtspējīgas un adekvātas sociālās aizsardzības sistēmas, kas atbilst jauniem nodarbinātības veidiem un darba attiecībām; v) netraucēta darbaspēka mobilitāte starp darbavietām, nozarēm un atrašanās vietām; vi) efektīvs sociālais dialogs un darba samaksas noteikšanas sarunas attiecīgajā līmenī; vii) nodokļu novirzīšana no darbaspēka, jo īpaši no personām ar maziem ienākumiem un otrajiem pelnītājiem, uz citiem avotiem.

4. Saskaņā ar Padomes (*ECOFIN*) 2016. gada jūnija ceļvedi turpināt darbu, lai pabeigtu banku savienības izveidi attiecībā uz riska samazināšanu un riska dalīšanu, tostarp Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmu, ieviešot praksē kopīgo atbalsta mehānismu vienotajam banku neregulējuma fondam un nostiprinot Eiropas finanšu uzraudzības sistēmu, lai novērstu risku uzkrāšanos. Veikt pasākumus, lai reāli paātrinātu ienākumus nenesošu aizdevumu līmeņa kritumu, pamatojoties uz Padomes (*ECOFIN*) rīcības plānu, un sekmētu aizņemto līdzekļu īpatsvara sakārtotu samazināšanu dalībvalstīs, kurās ir uzkrāts liels privātā sektora parāds. Veicināt ES kapitāla tirgu integrāciju un attīstību, lai atbalstītu reālās ekonomikas izaugsmi, vienlaikus aizsargājot finanšu tirgus stabilitāti.
5. Strauji pabeigt ekonomiskās un monetārās savienības izveidi, jo īpaši pamatojoties uz Komisijas 2017. gada rudenī ierosinātajām iniciatīvām, pilnībā ievērojot Savienības iekšējā tirgus intereses un rīkojoties atklāti un pārredzami attiecībā uz dalībvalstīm, kas nav eurozonas dalībnieces.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*